

Dag 1 Matteüs 5:38-42.**Reactie op onredelijke behandeling
(vgl. 1 Petrus 2:19-25)**

38 U hebt gehoord dat er gezegd is: Oog voor oog en tand voor tand.
39 Ik zeg u echter dat u geen weerstand moet bieden aan de boze; maar wie u op de rechterwang slaat, keer hem ook de andere toe;
40 en als iemand u voor het gerecht wil dagen en uw onderkleding nemen, geef hem dan ook het bovenkleed; **41** en wie u zal dwingen één mijl te gaan, ga er twee met hem. **42** Geef aan hem die iets van u vraagt, en keer u niet af van hem die van u lenen wil. **19** Want dat is genade, als iemand om het geweten voor God dingen verdraagt die hem pijn doen, en *daarbij* ten onrechte lijdt.

20 Want wat voor roem is er als u *het* geduldig verdraagt wanneer u zondigt en *daarvoor* slagen ontvangt?

Maar als u *het* geduldig verdraagt wanneer u goeddoet en *daarvoor* lijdt, is dat genade bij God.

21 Want hiertoe bent u geroepen, omdat ook Christus voor ons geleden heeft; Hij laat ons *zo* een voorbeeld na, opdat u Zijn voetsporen zou navolgen; **22** Hij, Die geen zonde gedaan heeft en in Wiens mond geen bedrog gevonden is; **23** Die, toen Hij uitgescholden werd, niet terugschold, en toen Hij leed, niet dreigde, maar het overgaf aan Hem Die rechtvaardig oordeelt; **24** Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij, voor de zonden dood, voor de gerechtigheid zouden leven. Door Zijn striemen bent u genezen. **25** Want u was als dwalende schapen; maar u bent nu bekeerd tot de Herder en Opziener van uw zielen.

Dag 2^{BS} Matteüs 18:21-35.**Van harte vergeven**

21 Toen kwam Petrus naar Hem toe en zei: Heere, hoeveel keer zal mijn broeder tegen mij zondigen en ik hem vergeven? Tot zevenmaal toe? **22** Jezus zei tegen hem: Ik zeg u: niet tot zevenmaal, maar tot zeventig maal *zevenmaal*. **23** Daarom kan het Koninkrijk der hemelen vergeleken worden met een zeker koning die afrekening wilde houden met zijn slaven. **24** Toen hij begon af te rekenen, werd er iemand bij hem gebracht die hem tienduizend talenten schuldig was. **25** En toen hij niet kon betalen, gaf zijn heer opdracht dat men hem zou verkopen, én zijn vrouw en kinderen en alles wat hij had, en dat *de schuld* betaald moest worden. **26** De slaaf dan knielde voor hem neer en zei: Heer, heb geduld met mij en ik zal u alles betalen.

27 En de heer van deze slaaf was innerlijk met ontferming bewogen, liet hem gaan en schold hem de schuld kwijt. **28** Maar deze slaaf ging naar buiten en trof een van zijn medeslaven aan, die hem honderd penningen schuldig was. Hij pakte hem beet, greep *hem* bij de keel en zei: Betaal mij wat u schuldig bent. **29** Zijn medeslaaf dan liet zich voor hem neervallen en smeekte hem: Heb geduld met mij en ik zal u alles betalen. **30** Hij wilde echter niet, maar ging heen en wierp hem in de gevangenis, totdat hij de schuld betaald zou hebben. **31** Toen zijn medeslaven zagen wat er gebeurd was, werden zij erg bedroefd; zij gingen naar hun heer en vertelden hem alles wat er gebeurd was. **32** Toen riep zijn heer hem bij zich en zei tegen hem: Slechte slaaf, al die schuld heb ik u kwijtescholden, omdat u mij dat smeekte.

33 Had ook u geen medelijden moeten hebben met uw medeslaaf, zoals ik ook medelijden met u had? **34** En zijn heer, boos als hij was, gaf hem aan de pijnigers over, totdat hij alles wat hij hem schuldig was, betaald zou hebben. **35** Zo zal ook Mijn hemelse Vader met u doen, als niet ieder van u van harte de misdaden van zijn broeder vergeeft.

Dag 3 Romeinen 12:17-21.**Overwin het kwade door het goede**

17 Vergeld niemand kwaad met kwaad. Wees bedacht op wat goed is voor alle mensen. **18** Leef, zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, in vrede met alle mensen. **19** Wreek uzelf niet, geliefden, maar laat ruimte voor de toorn, want er staat geschreven: Mij *komt* de wraak toe, Ik zal het vergelden, zegt de Heere. **20** Als dan uw vijand honger heeft, geef hem te eten, als hij dorst heeft, geef hem te drinken, want door dat te doen, zult u vurige kolen op zijn hoofd hopen. **21** Word niet overwonnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede.

Dag 4 Genesis 37:1-36.**Jozef wordt onredelijk behandeld door zijn familie**

1 Jakob woonde in het land waar zijn vader als vreemdeling gewoond had, in het land Kanaän. **2** Dit zijn de afstammelingen van Jakob. Jozef, zeventien jaar oud, hoedde gewoonlijk het kleinvee met zijn broers – hij was een jonge man – met de zonen van Bilha en met de zonen van Zilpa, de vrouwen van zijn vader. En Jozef bracht het kwade gerucht over hen aan zijn vader over. **3** Israël had Jozef meer lief dan al zijn *andere* zonen, want hij was voor hem een zoon van zijn ouderdom. Ook liet hij een veelkleurig gewaad voor hem maken. **4** Toen zijn broers zagen dat hun vader hem meer liefhad dan al zijn broers, haatten zij hem en konden niet vriendelijk *meer* tot hem spreken.

5 Ook had Jozef een droom, die hij aan zijn broers vertelde; daarom haatten zij hem nog meer. **6** Hij zei tegen hen: Luister toch naar deze droom die ik gehad heb. **7** Zie, wij waren midden op de akker schoven aan het binden; en zie, mijn schoof stond op en bleef ook over-eind staan. En zie, jullie schoven kwamen om hem heen *staan* en bogen zich voor mijn schoof neer. **8** Toen zeiden zijn broers tegen hem: Wil je dan soms over ons regeren? Wil je dan soms over ons heersen? Daarom haatten zij hem nog meer, vanwege zijn dromen en vanwege zijn woorden. **9** Hij kreeg nog een andere droom, en vertelde *ook* die aan zijn broers. Hij zei: Zie, ik heb weer een droom gehad; en zie, de zon, de maan en elf sterren bogen zich voor mij neer. **10** Toen hij dit aan zijn vader en zijn broers vertelde, bestrafte zijn vader hem en zei tegen hem: Wat is dat voor een droom die je gehad hebt? Moeten wij, *namelijk* ik, je moeder en je broers, soms naar je toe komen om ons voor jou ter aarde neer te buigen? **11** Zijn broers waren jaloers op hem, maar zijn vader hield de zaak *in gedachten*.

12 Eens gingen zijn broers weg om het kleinvee van hun vader te hoeden bij Sichem. **13** Toen zei Israël tegen Jozef: Weiden je broers *het vee* niet bij Sichem? Ga, ik stuur je naar hen toe. Hij zei tegen hem: Zie, *hier* ben ik. **14** En hij zei tegen hem: Ga toch *en* zie de welstand van je broers en de welstand van de kudde en breng verslag aan mij uit. Zo stuurde hij hem het dal van Hebron uit, en hij kwam naar Sichem. **15** Een man trof hem aan, want zie, hij was aan het rondwalen op het veld, en de man vroeg hem: Wat zoek je? **16** Hij zei: Ik ben op zoek naar mijn broers; vertel mij toch waar zij aan het weiden zijn. **17** Toen zei die man: Zij zijn vanhier opgebroken, want ik hoorde hen zeggen: Laten we naar Dothan gaan. Jozef ging zijn broers achterna en trof hen aan bij Dothan.

18 Zij zagen hem *al* van ver; en nog voor hij in hun nabijheid gekomen was, beraamden zij een listig plan tegen hem om hem te doden. **19** Zij zeiden tegen elkaar: Zie, *daar* komt die meesterdromer aan. **20** Nu dan, kom, laten we hem doodslaan en hem in een van deze putten gooien, en wij zullen zeggen: Een wild dier heeft hem opgegeten. Dan zullen we *eens* zien wat er van zijn dromen terecht komt.

21 Ruben hoorde dat en wilde hem uit hun hand redden. Hij zei: Laten wij hem niet om het leven brengen. 22 Ruben zei ook tegen hen: Vergiet geen bloed; gooi hem in deze put die in de woestijn is, en sla niet de hand aan hem. *Hij zei dit* om hem uit hun hand te redden en hem naar zijn vader terug te brengen. 23 En het gebeurde, toen Jozef bij zijn broers was gekomen, dat zij Jozef zijn gewaad uittrokken, het veelkleurige gewaad dat hij droeg, 24 en zij namen hem en gooiden hem in de put. De put nu was leeg, er stond geen water in. 25 Vervolgens gingen zij zitten om de maaltijd te gebruiken. Toen ze hun ogen opsloegen, zagen zij, zie, een karavaan van Ismaëlieten uit Gilead aankomen. En hun kamelen droegen specerijen, balsem en mirre, en zij waren op weg om dat naar Egypte te brengen. 26 Toen zei Juda tegen zijn broers: Wat hebben *wij* er voor baat bij, als wij onze broer doden en zijn bloed verbergen? 27 Kom, laten wij hem aan de Ismaëlieten verkopen; laten wij niet onze hand aan hem slaan. Hij is immers onze broer, ons *eigen* vlees. Zijn broers luisterden *naar hem*. 28 Toen er Midianitische kooplieden voorbijkwamen, trokken en tilden zij Jozef uit de put en verkochten zij Jozef voor twintig zilverstukken aan de Ismaëlieten. Die brachten Jozef naar Egypte.

29 Ruben kwam terug bij de put en zie, Jozef was niet in de put! Toen scheurde hij zijn kleren. 30 Hij keerde terug naar zijn broers en zei: De jongen is er niet. En ik, waar moet ik naartoe? 31 Toen namen zij het gewaad van Jozef, slachtten een geitenbok en dompelden het gewaad in het bloed. 32 Zij stuurden het veelkleurige gewaad naar hun vader en zeiden: Dit hebben wij gevonden. Kijk toch eens of dit het gewaad van uw zoon is of niet. 33 Hij herkende het en zei: Het is het gewaad van mijn zoon. Een wild dier heeft hem opgegeten. Jozef is ongetwijfeld verscheurd. 34 Toen scheurde Jakob zijn kleren, deed een rouwgewaad om zijn middel en rouwde vele dagen om zijn zoon. 35 Al zijn zonen en al zijn dochters stonden op om hem te troosten, maar hij weigerde zich te laten troosten en zei: Voorzeker, ik zal treurend naar mijn zoon in het graf afdalen. Zo beweeude zijn vader hem.

36 De Midianieten verkochten hem in Egypte aan Potifar, een hoveling van de farao en het hoofd van de lijfwacht.

Dag 5 Genesis 39:1-23.

Jozef wordt onredelijk behandeld door zijn werkgever

1 Jozef was dus naar Egypte gebracht. Potifar, hoveling van de farao, het hoofd van de lijfwacht, een Egyptische man, kocht hem uit de hand van de Ismaëlieten, die hem daarheen gebracht hadden. 2 De HEERE was met Jozef, zodat hij een voorspoedig man was; en hij bleef in het huis van zijn heer, de Egyptenaar. 3 En toen zijn heer zag dat de HEERE met hem was en dat de HEERE alles wat hij deed door zijn hand voorspoedig deed verlopen, 4 vond Jozef genade in zijn ogen, en mocht hij hem bedienen. *Potifar* stelde hem aan over zijn huis, en alles wat hij had, gaf hij in zijn hand. 5 En het gebeurde vanaf het moment dat hij hem over zijn huis en alles wat hij had, had aangesteld, dat de HEERE het huis van de Egyptenaar omwille van Jozef zegende. Ja, de zegen van de HEERE rustte op alles wat hij bezat, zowel in het huis als op het land. 6 Hij liet alles wat hij bezat in de hand van Jozef, zodat hij, met hem *naast zich*, nergens *anders meer* kennis van nam dan van het brood dat hij at. Jozef nu was mooi van gestalte en knap om te zien. 7 En het gebeurde na deze dingen dat de vrouw van zijn heer haar oog op Jozef liet vallen en zei: Slaap met mij. 8 Maar hij weigerde en zei tegen de vrouw van zijn heer: Zie, mijn heer neemt, met mij *naast zich*, geen kennis *meer* van wat er in dit huis gebeurt, en alles wat hij heeft, heeft hij in mijn hand gegeven. 9 Niemand heeft meer aanzien in dit huis dan ik; en hij heeft mij niets onthouden dan *alleen* u, omdat u zijn vrouw bent. Hoe zou ik dan dit grote kwaad kunnen doen en zondigen tegen

God? 10 En het gebeurde, toen zij Jozef dag in dag uit aansprak en hij niet naar haar luisterde om met haar te slapen *en* bij haar te zijn, 11 dat het op zekere dag gebeurde, toen hij het huis binnenkwam om zijn werk te doen en niemand van de mensen van het huis daar in huis was, 12 dat zij hem bij zijn kleed pakte en zei: Slaap met me. Maar hij liet zijn kleed in haar hand achter, vluchtte en ging naar buiten. 13 En het gebeurde, toen zij zag dat hij zijn kleed in haar hand achtergelaten had en naar buiten gevlucht was, 14 dat zij de mensen van haar huis riep, en tegen hen zei: Zie, hij heeft een Hebreeuwse man bij ons in *huis* gebracht om de spot met ons te drijven. Hij is naar mij toe gekomen om met mij te slapen, maar ik heb met luide stem geroepen. 15 En het gebeurde, toen hij hoorde dat ik luid begon te roepen, dat hij zijn kleed bij mij achterliet, vluchtte en naar buiten ging. 16 Zij liet zijn kleed bij zich liggen, totdat zijn heer thuiskwam, 17 en zij sprak tot hem met dezelfde woorden: De Hebreeuwse slaaf die je bij ons *in huis* gebracht hebt, is bij mij gekomen om de spot met mij te drijven. 18 En het gebeurde, toen ik luid begon te roepen, dat hij zijn kleed bij mij achterliet en naar buiten vluchtte. 19 En het gebeurde, toen zijn heer de woorden hoorde die zijn vrouw tot hem sprak: Zoals ik het zeg, heeft jouw slaaf met mij gedaan, dat hij in woede ontstak. 20 En de heer van Jozef greep hem en leverde hem over in de gevangenis, de plaats waar de gevangenen van de koning gevangenzaten. Zo zat hij daar in de gevangenis. 21 Maar de HEERE was met Jozef en bewees hem *Zijn* goedertierenheid; Hij gaf hem genade in de ogen van het hoofd van de gevangenis. 22 En het hoofd van de gevangenis gaf al de gevangenen die in de gevangenis waren, in de hand van Jozef; al *het werk* wat men daar deed, deed hij. 23 Het hoofd van de gevangenis zag naar geen enkel ding *meer* om *van wat* in zijn hand *was*, omdat de HEERE met hem was. *Alles* wat hij deed, liet de HEERE voorspoedig verlopen.

Dag 6 Genesis 40:1-23.

Jozef wordt onredelijk behandeld door zijn vrienden

1 Na deze dingen gebeurde het dat de schenker van de koning van Egypte en de bakker zondigden tegen hun heer, de koning van Egypte, 2 zodat de farao erg kwaad werd op zijn twee hovelingen, het hoofd van de schenkers en het hoofd van de bakkers. 3 Hij liet hen in hechtenis zetten in het huis van het hoofd van de lijfwacht, in de gevangenis, de plaats waar *ook* Jozef gevangenzat. 4 En het hoofd van de lijfwacht stelde Jozef bij hen aan om hen te dienen; zij zaten geruime tijd in hechtenis. 5 En in één nacht hadden zij beiden een droom, ieder zijn *eigen* droom met *zijn eigen* betekenis: de schenker en de bakker die aan de koning van Egypte toebehoorden en die in de gevangenis gevangen zaten. 6 Toen Jozef 's morgens bij hen kwam, keek hij hen aan, en zie, zij waren terneergeslagen. 7 Hij vroeg aan de hovelingen van de farao, die met hem in het huis van zijn heer in hechtenis zaten: Waarom staan uw gezichten vandaag zo treurig? 8 Ze zeiden tegen hem: We hebben een droom gehad en er is niemand die hem kan uitleggen. Jozef zei tegen hen: Is de uitleg niet aan God? Vertel ze toch aan mij. 9 Toen vertelde het hoofd van de schenkers aan Jozef zijn droom en zei tegen hem: Zie, in mijn droom stond er een wijnstok voor me, 10 en aan de wijnstok zaten drie ranken. Hij was aan het uitlopen, zijn bloesem kwam tevoorschijn *en* zijn trossen brachten rijpe druiven voort. 11 De beker van de farao was in mijn hand, en ik nam die druiven, perste ze uit in de beker van de farao en gaf de beker in de hand van de farao. 12 Toen zei Jozef tegen hem: Dit is de uitleg ervan: de drie ranken staan voor drie dagen. 13 Nog binnen drie dagen zal de farao u een hoge plaats geven, en u in uw ambt herstellen; u zult de beker van de farao in zijn hand geven overeenkomstig *uw* vroegere positie, toen u zijn schenker was. 14 Maar denk aan mij, wanneer het u goed zal gaan; bewijs mij

toch goedertierenheid en vertel over mij aan de farao, en maak dat ik uit dit huis kom. **15** Want ik ben met geweld ontvoerd uit het land van de Hebreëen; en ook hier heb ik niets gedaan waarvoor men mij in deze kerker zou moeten zetten.

16 Toen het hoofd van de bakkers zag dat hij een gunstige uitleg had gegeven, zei hij tegen Jozef: Ook ik had een droom, en zie, er waren drie manden met wit brood op mijn hoofd. **17** In de bovenste mand zat allerlei voedsel voor de farao, het werk van een bakker, maar de vogels aten ervan uit de mand boven op mijn hoofd. **18** Toen antwoordde Jozef en zei: Dit is de uitleg ervan: de drie manden betekenen drie dagen. **19** Nog binnen drie dagen zal de farao u een hoge plaats geven: hij zal u aan een paal hangen, en de vogels zullen uw vlees van u afeten. **20** Op de derde dag, de geboortedag van de farao, gebeurde het dat hij voor al zijn dienaren een maaltijd aanrichtte, en hij gaf het hoofd van de schenkers en het hoofd van de bakkers een hoge plaats te midden van zijn dienaren. **21** Hij herstelde het hoofd van de schenkers in zijn ambt van schenker, zodat hij de beker weer in de hand van de farao mocht geven. **22** Maar het hoofd van de bakkers hing hij op, zoals Jozef hun uitgelegd had. **23** Het hoofd van de schenkers dacht echter niet meer aan Jozef, maar hij vergat hem

Dag 7 Genesis 41:25-57.

Jozef wordt aangesteld als onderkoning na 17 jaar lijden

25 Toen zei Jozef tegen de farao: De dromen van de farao zijn één. God heeft de farao bekendgemaakt wat Hij gaat doen. **26** Die zeven mooie koeien betekenen zeven jaren, die zeven mooie aren betekenen ook zeven jaren; de dromen zijn één. **27** Die zeven magere en lelijke koeien, die na hen opkwamen, zijn zeven jaren; die zeven lege, door de oostenwind verschroeide aren zullen zeven jaren van hongersnood zijn. **28** Dit is het woord dat ik zojuist tot de farao gesproken heb: God heeft aan de farao laten zien wat Hij gaat doen. **29** Zie, de komende zeven jaren zal er in heel het land Egypte een grote overvloed zijn. **30** Maar daarna zullen er zeven jaren van hongersnood aanbreken; dan zal al die overvloed in het land Egypte vergeten zijn, en de hongersnood zal het land verwoesten. **31** Ook zal er niets meer van de overvloed te merken zijn in het land, vanwege de hongersnood die daarna zal komen, want die zal zeer zwaar zijn. **32** Dat de farao deze droom twee keer gekregen heeft, is omdat de zaak bij God vaststaat en God Zich haast om die uit te voeren. **33** Nu dan, laat de farao naar een verstandige en wijze man uitzien en die over het land Egypte aanstellen. **34** Laat de farao *het volgende* doen: Laat hij opzichters over het land aanstellen en tijdens de zeven jaren van overvloed het vijfde deel van *de opbrengst* van het land Egypte opeisen. **35** Laten zij alle voedsel van deze komende goede jaren bijeenbrengen en op last van de farao *het* koren opslaan, als voedsel in de steden, en dat bewaren. **36** Dan zal dat voedsel als voorraad dienen voor het land in de zeven jaren van hongersnood die in het land Egypte zullen komen, zodat het land niet van hongersnood omkomt. **37** Deze woorden waren goed in de ogen van de farao en in de ogen van al zijn dienaren. **38** Daarom zei de farao tegen zijn dienaren: Zouden wij ooit iemand kunnen vinden als deze man, in wie de Geest van God is? **39** Daarop zei de farao tegen Jozef: Aangezien God u dit alles heeft bekendgemaakt, is er niemand zo verstandig en wijs als u. **40** U zult zelf over mijn huis gaan en heel mijn volk zal uw bevel eerbiedigen; alleen wat de troon betreft, zal ik meer aanzien hebben dan u. **41** Verder zei de farao tegen Jozef: Zie, ik stel u *hierbij* aan over heel het land Egypte. **42** Toen nam de farao zijn ring van zijn hand en deed hem aan Jozefs hand; hij liet hem kleren van fijn linnen aantrekken en hing een gouden keten om zijn hals. **43** Hij liet hem rijden op de tweede wagen die hij had, en ze riepen voor hem uit: Kniel! Zo stelde hij hem aan over heel het land Egypte. **44** De

farao zei tegen Jozef: Ik ben de farao, maar zonder uw *goedvinden* zal in heel het land Egypte niemand zijn hand of zijn voet optillen.

45 De farao gaf Jozef de naam Zafnath Paâneah en gaf hem Asnath, de dochter van Potifera, een priester uit On, tot vrouw. En Jozef vertrok *en reisde* het land Egypte door. **46** En Jozef was dertig jaar oud, toen hij bij de farao, de koning van Egypte, in dienst trad. Toen ging Jozef bij de farao weg en trok heel het land Egypte door.

47 Het land bracht in de zeven jaren van overvloed bij handen vol op, **48** en hij bracht al het voedsel van de zeven jaren dat in het land Egypte was, bijeen en sloeg het voedsel op in de steden; het voedsel van de akkers van elke stad, die eromheen lagen, sloeg hij binnen die stad op. **49** Jozef sloeg zeer veel koren op, als zand van de zee, totdat men ophield met tellen, want er was geen tellen meer aan.

50 Nog voor er een jaar van hongersnood kwam, werden bij Jozef twee zonen geboren, die Asnath, de dochter van Potifera, een priester uit On, hem baarde. **51** Jozef gaf de eerstgeborene de naam Manasse. Want, *zei hij*, God heeft mij al mijn moeite en heel mijn familie doen vergeten. **52** De tweede gaf hij de naam Efraïm. Want, *zei hij*, God heeft mij vruchtbaar doen worden in het land van mijn verdrukking. **53** Toen eindigden de zeven jaren van overvloed die er in het land Egypte geweest waren, **54** en begonnen de zeven jaren van hongersnood te komen, zoals Jozef gezegd had. Er was hongersnood in alle landen, maar in heel het land Egypte was brood. **55** Toen ook heel het land Egypte hongersnood kreeg, schreeuwde het volk bij de farao om brood, en de farao zei tegen alle Egyptenaren: Ga naar Jozef *en* doe wat hij u zegt. **56** Toen er hongersnood in heel het land was, opende Jozef alle *korenschuren* en verkocht koren aan de Egyptenaren, want de hongersnood werd sterk in het land Egypte. **57** Uit alle landen kwamen ze in Egypte bij Jozef koren kopen, want de hongersnood was in alle landen sterk.

Dag 8 Genesis 45:1-11.

Jozefs reactie op zijn onredelijke behandeling

1 Toen kon Jozef zich niet meer bedwingen voor allen die bij hem stonden, en hij riep: Laat iedereen van mij weggaan. Er stond niemand bij hem, toen Jozef zich aan zijn broers bekendmaakte. **2** Hij huilde zo luid dat de Egyptenaren en het huis van de farao het hoorden. **3** Jozef zei tegen zijn broers: Ik ben Jozef! Leeft mijn vader nog? Maar zijn broers waren niet in staat om hem antwoord te geven, want zij waren door schrik voor hem overmand. **4** Jozef zei tegen zijn broers: Kom toch dicht bij me! En zij kwamen dichterbij. Toen zei hij: Ik ben Jozef, jullie broer, die jullie naar Egypte verkocht hebben. **5** Maar nu, wees niet bedroefd en laat jullie ogen niet *in toorn* ontvlammen omdat jullie mij hiernaartoe hebben verkocht, want God heeft mij vóór jullie uit gezonden tot behoud van *jullie* leven. **6** Deze twee jaren is er immers hongersnood geweest in het midden van het land, en er *komen* nog vijf jaren waarin er geen ploegen of oogsten zal zijn. **7** God heeft mij vóór jullie uit gezonden, om voor jullie een overblijfsel *veilig* te stellen op aarde, en jullie door een grote uitredding in leven te houden. **8** Nu dan, niet jullie hebben mij hiernaartoe gestuurd, maar God. Hij heeft mij aangesteld als een vader voor de farao, als heer over heel zijn huis en *als* heerser over heel het land Egypte. **9** Maak haast, ga naar mijn vader en zeg tegen hem: Dit zegt uw zoon Jozef: God heeft mij tot heer over heel Egypte aangesteld; kom naar mij toe, wacht er niet mee. **10** U kunt in het land Gosen wonen. Dan zult u dicht bij mij zijn, u, uw kinderen en kleinkinderen, uw kleinvee, uw runderen en alles wat u hebt. **11** Ik zal u daar onderhouden – want er zal nog vijf jaar hongersnood zijn – zodat u niet verarmt, u, uw huis en alles wat u hebt.

Dag 9 Genesis 50:15-21.

Jozef wreekt zichzelf niet

15 Toen de broers van Jozef zagen dat hun vader dood was, zeiden ze: Als Jozef ons haat, zal hij ons zeker al het kwaad dat wij hem aangedaan hebben, vergelden. 16 Daarom lieten zij tegen Jozef zeggen: Uw vader heeft voor zijn dood *deze* opdracht gegeven: 17 Dit moeten jullie tegen Jozef zeggen: Och, vergeef toch de overtreding van uw broers en hun zonde, want zij hebben u kwaad gedaan. Maar nu, vergeef toch de overtreding van de dienaren van de God van uw vader. Jozef huilde toen zij zo tot hem spraken. 18 Daarna gingen ook zijn broers *naar hem toe*. Zij vielen voor hem neer en zeiden: Zie, wij zullen u tot slaven zijn. 19 Jozef zei daarop tegen hen: Wees niet bevreesd, want sta ik *soms* op de plaats van God? 20 Jullie *weliswaar*, jullie hebben kwaad tegen mij bedacht, *maar* God heeft dat ten goede gedacht, om te doen zoals *het* op deze dag *is*: een groot volk in leven te houden. 21 Nu dan, wees niet bevreesd. Ikzelf zal jullie en jullie kleine kinderen onderhouden. Zo troostte hij hen en sprak hij naar hun hart.

Dag 10 Psalm 38:1-23.

Omgaan met gekwetste gevoelens

- 1 Een psalm van David, om te doen gedenken.
- 2 HEERE, straf mij niet in Uw grote toorn, bestraf mij niet in Uw grimmigheid.
- 3 Want Uw pijlen zijn in mij gedrongen, Uw hand is op mij neergekomen.
- 4 Er is niets gezonds aan mijn lichaam door Uw gramschap, er is geen vrede in mijn beenderen vanwege mijn zonde.
- 5 Want mijn ongerechtigheden gaan mij boven het hoofd, als een zware last zijn zij mij te zwaar geworden.
- 6 Mijn wonden stinken, zij zijn vervuild vanwege mijn dwaasheid.
- 7 Ik ben krom geworden, ik ga zeer diep gebukt; de hele dag ga ik in het zwart gehuld.
- 8 Want mijn lendenen zijn volledig ontstoken, er is niets gezonds aan mijn lichaam.
- 9 Ik ben bezweken en volkomen verbrijzeld; ik schreeuw het uit vanwege het bonken van mijn hart.
- 10 Heere, al mijn verlangen *ligt* voor U *open*, mijn zuchten is voor U niet verborgen.
- 11 Mijn hart gaat tekeer, mijn kracht laat mij in de steek; ook het licht in mijn ogen, alsof ik geen ogen heb.
- 12 Mijn geliefden en mijn vrienden staan afzijdig van mijn plaag, zij die nauw aan mij verwant zijn, blijven van verre staan.
- 13 Wie mij naar het leven staan, spannen valstrikken; wie mijn onheil zoeken, spreken schadelijke *woorden* en bedenken de hele dag listen.
- 14 Maar ik ben als een dove, ik hoor niet, en als een stomme, *die* zijn mond niet opendoet.
- 15 Ja, ik ben als een man die niet hoort en in wiens mond geen weerwoord is.
- 16 Maar op U, HEERE, hoop ik; Ú zult verhoren, Heere, mijn God!
- 17 Want ik zei: Laten zij zich toch over mij niet verblijden! Zou mijn voet wankelen, zij zouden zich tegen mij verheffen.
- 18 Ja, ik dreig te struikelen, mijn smart *staat* voortdurend *vóór* mij.
- 19 Want ik maak *U* mijn ongerechtigheid bekend, ik ben bekommerd vanwege mijn zonde.
- 20 Maar mijn vijanden zijn in leven *en* worden machtig; wie mij om valse redenen haten, worden talrijk.
- 21 Wie kwaad voor goed vergelden, zijn mijn tegenstanders, omdat ik het goede najaag.
- 22 Verlaat mij niet, HEERE; mijn God, blijf niet ver van mij.
- 23 Kom mij spoedig te hulp, Heere, mijn heil!